

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2591/2542

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงเชียงใหม่โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาย มงคล ชูติพงศ์โจทก์ นางสาว ดุลยา คลัง
ธรรมเนียมหรือข้อหลังธรรมเนียมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 852, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7,
ป.วิ.อ. มาตรา 39, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ร่วมได้นำเช็คพิพาทในคดีนี้ไปฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่งต่อศาลชั้นต้นในข้อหาเรียกให้ใช้เงิน
ตามเช็ค โจทก์ร่วมและจำเลยตกลงประนีประนอมยอมความกันในคดีแพ่ง และศาลชั้นต้นได้
พิพากษาตามยอมถึงที่สุดแล้ว แม้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความระบุไว้ชัดว่า การทำสัญญา
ประนีประนอมยอมความไม่เป็นเหตุให้คดีอาญาระงับจนกว่าจำเลยจะชำระหนี้แก่โจทก์ (โจทก์ร่วม
คดีนี้) จนเสร็จสิ้นก็ตาม แต่ผลของการประนีประนอมยอมความดังกล่าวย่อมเป็นการแปลงหนี้ใหม่
ทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดง
ในสัญญานั้นว่าเป็นของตน ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 852 ดังนั้น
หนี้ที่จำเลยได้ออกเช็คตามฟ้องเพื่อใช้เงินนั้น จึงเป็นอันระงับสิ้นผลผูกพันไปก่อนที่ศาลมี
คำพิพากษาถึงที่สุดที่คดีอาญา โดยไม่ต้องคำนึงว่าจำเลยได้ใช้เงินตามสัญญา
ประนีประนอมยอมความตามที่ตกลงกันในคดีแพ่งแก่โจทก์ (โจทก์ร่วมคดีนี้) จนเสร็จสิ้นแล้ว
หรือไม่ คดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา
7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.
2534 มาตรา 4 นับโทษจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 4419/2538
ของศาลชั้นต้นจำเลยให้การรับสารภาพระหว่างพิจารณา นายมงคล ชูติพงศ์ ผู้เสียหาย ยื่น
คำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ศาลชั้นต้นอนุญาตศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 จำคุก 4 เดือน จำเลย
ให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 2 เดือน ส่วนที่โจทก์ขอให้นับโทษต่ออันโจทก์ไม่
นำสืบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ จึงให้ยกจำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกาลลงโทษ
ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงปรากฏในสำนวนว่า
จำเลยได้ยื่นอุทธรณ์พร้อมแนบสำเนาสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่างโจทก์ร่วมในคดีนี้
และจำเลยทำอุทธรณ์ อ้างว่าโจทก์ร่วมได้นำเช็คพิพาทในคดีนี้ไปฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาลชั้นต้น
ในข้อหาเรียกให้ใช้เงินตามเช็ค โจทก์ร่วมในคดีนี้และจำเลยตกลงประนีประนอมยอมความกันใน
คดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 3302/2539 ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยว่า ตามสัญญา
ประนีประนอมยอมความ ข้อ 3 ระบุได้ชัดว่า การทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ไม่เป็นเหตุให้
คดีอาญาระงับจนกว่าจำเลยจะชำระหนี้แก่โจทก์จนเสร็จสิ้น จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการยอมความโดย
ถูกต้องตามกฎหมาย สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมไม่ระงับ เห็นว่า เมื่อโจทก์ร่วมในคดีนี้ได้
ทำสัญญาประนีประนอมยอมความตามคดีแพ่ง หมายเลขแดงที่ 3302/2539 และศาลชั้นต้นได้

พิพากษาตามยอมถึงที่สุดแล้ว ผลของการประนีประนอมยอมความดังกล่าวย่อมเป็นการ
แปลงหนี้ใหม่ ทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และทำให้แต่ละฝ่ายได้
สิทธิตามที่แสดงในสัญญานั้นว่าเป็นของตน ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา 852 ดังนั้น หนี้ที่จำเลยได้ออกเช็คตามฟ้องเพื่อใช้เงินนั้น จึงเป็นอันระงับสิ้นผลผูกพันไป
ก่อนที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญา โดยไม่ต้องคำนึงว่าจำเลยได้ใช้เงินตามสัญญา
ประนีประนอมยอมความแล้วหรือไม่ คดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจาก
การใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา 39 เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ระงับไปแล้ว จึงให้
จำหน่ายคดีออกเสียจากสารบบความ

องค์คณะ

จังหวัด วิเชียรสรรค์ · ยินดี วัชรพงศ์ ต่อสุวรรณ · อภิชาติ สุขัคคานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2591/2542>